

REMEMORACIÓ

El dia sis d'agost de l'any quaranta
ens vam dir SÍ al peu d'un altre altar.
Que lluny s'esguarda avui aital complanta!,
si bé, constant, perdura l'estimar.

Jo no sé pas com endegar el record
d'aquell dia d'estiu, que ens ha junyit,
i ens ha lligat la vida fins la mort,
i encara més enllà, fins l'infinit...

Que Déu ha beneït la nostra llar,
ens ho proven els fills i els néts haguts,
i el viure assossegat en aquest mar
del món, tan agitat i ple d'embuts.

-Vull dir dificultats i estretors
d'una post-guerra fratricida i aspra,
agreujada pels neguits i temors
de la segona; mundial desastre!-

Després d'aquella nit vingué una albada
de nuvolades greus i d'incertesa,
que es perllongà una llarga temporada;
però que ens mantingué la torxa encesa.

I avui encara crema aquella flama
del nostre mutu amor, no obstant els anys
passats, i malgrat tot, ben alt proclama
nostra fidelitat lluny de paranys.

Tot bo i fent de la vida l'estricada,
familiars i amics ens han deixat.
A la Casa del Pare, en la singlada,
enç guarden lloc al port. Assegurat?

Jo no sé pas que més podria dir
per revivre nostra convivència.
Aquest temps llarg, viscut sense mentir,
traïr, ni ferir, en consciència.

Prou que hem tingut criteris divergents
tal com s'escau a les persones lliures,
però sempre amb acords intermitents,
hem anat avançant els nostres viures.

I hem arribat així a la DIADA
que volem celebrar amb serenor,
donant gràcies a Déu per la jornada
i per haver assolit LES NOCES D'OR.

L'Avi Miquel (l'ex-nuvi)

Vic, 4 d'agost del 1990.

Noces d'Or
de
Miquel Casals i Palet
i
Maria Guiu i Arboix

DONEM-NE GRÀCIES A DÉU

Casa Natalícia de Sant Miquel dels Sants

709